

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/144/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610205213
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2011:5610205213.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobkyne R.. Q. N., nar. X. X. XXXX, bytom Z., I. W., L. Č.. XXXX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom LEGAL CARTEL s. r. o., so sídlom Bratislava, Ľubinská 18, IČO: 36 677 175, proti žalovanému HV Invest, s. r. o., so sídlom Malatíny č. 104, IČO: 36 791 377, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. KRALOVENSKÝ, s. r. o., so sídlom Ružomberok, Dončova 9/1445, IČO: 36 857 483, o zaplatenie 13.322,55 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 3.422,55 eura, úrok vo výške 7 % ročne zo sumy 422,55 eura od 31. 12. 2008 do 30. 6. 2009, úrok vo výške 7 % ročne zo sumy 3000 eur od 2. 12. 2009 do 31. 5. 2010, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 422,55 eura od 1. 7. 2009 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3000 eur od 1. 6. 2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2010, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia 3300 eur, spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 27. 5. 2009 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 12. 2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 27. 5. 2009, ktorú sa zaviazal žalovaný vrátiť najneskôr do 30. 11. 2009. Konanie o uvedenej žalobe bolo vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/144/2010.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2010, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia 3300 eur, spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 27. 5. 2009 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3300 eur od 1. 12. 2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 27. 5. 2009, v ktorej sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnutú pôžičku do 30. 11. 2009. Konanie o uvedenej žalobe bolo vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/145/2010.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2010, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia 422,55 eura, spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 31. 12. 2008 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 7. 2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 31. 12.

2008, v ktorej sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnutú pôžičku do 30. 6. 2009. Konanie o uvedenej žalobe bolo Okresným súdom Liptovský Mikuláš vedené pod sp. zn. 10C/146/2010.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2010, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata 3000 eur, spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 2. 12. 2009 do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 6. 2010 do zaplata, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 2. 12. 2009, v ktorej sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnutú pôžičku do 31. 5. 2010. Konanie o uvedenej žalobe bolo Okresným súdom Liptovský Mikuláš vedené pod sp. zn. 10C/147/2010.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2010, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata 3300 eur, spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 1. 6. 2009 do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 11. 12. 2009 do zaplata, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 1. 6. 2009, v ktorej sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnutú pôžičku do 10. 12. 2009. Konanie o uvedenej žalobe bolo Okresným súdom Liptovský Mikuláš vedené pod sp. zn. 10C/148/2010.

Uzneseniami Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27. 9. 2010, č. k. 10C/145/2010-15, 10C/146/2010-17, 10C/147/2010-16 a 10C/148/2010-16, boli konania vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/145/2010, 10C/146/2010, 10C/147/52010 a 10C/148/2010, spojené na spoločné konanie s konaním vedeným Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/144/2010, s tým, že spoločné konanie bolo ďalej vedené pod sp. zn. 10C/144/2010.

Žalovaný podal k žalobe písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že podľa výpisu z bankového účtu zo dňa 27. 5. 2009 suma 3300 eur, ktorá mala byť poskytnutá ako pôžička žalobkyňou dňa 27. 5. 2009, žalobkyňou na účet žalovaného pripísaná nebola. Rovnako nebola na účet žalovaného pripísaná suma 3300 eur, ktorá mu mala byť poskytnutá ako pôžička dňa 27. 5. 2009. Dňa 2. 12. 2009 žalobkyňa požičala žalovanému 10.000 eur, na ktoré nebola uzatvorená zmluva o pôžičke. Žalovaný dňa 16. 12. 2009 sumu 11.000 eur poukázal žalobkyňi, pričom v uvedenej sume bola vrátená aj suma 422,50 eura, ktorá mala byť predmetom zmluvy o pôžičke zo dňa 31. 12. 2008. Rovnako súčasťou uvedenej sumy mala byť suma vo výške 3000 eur, ktorá mala byť predmetom zmluvy o pôžičke zo dňa 2. 12. 2009. Dňa 1. 6. 2009 nebola suma 3300 eur pripísaná na účet žalovaného, ktorá mala predstavovať pôžičku, poskytnutú na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 1. 6. 2009.

Žalobkyňa na podanej žalobe trvala.

Právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že medzi žalobkyňou a žalovaným boli uzatvorené zmluvy o pôžičke, na základe ktorých sa žalovaný zaviazal vrátiť predmetné pôžičky do dojednaného termínu. V záverečnom prednese navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť a pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Právny zástupca žalovaného zotrval na písomnom vyjadrení, doručenom súdu. V záverečnom prednese navrhol žalobný návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pôžičky do spoločnosti poskytovali všetci štyria spoločníci vtedy, keď nebola nepriaznivá situácia. Každý zo spoločníkov mal priradený svoj účet. Iné pôžičky, ako sú žalované, poskytnuté neboli. Na výške pôžičiek sa vždy dohodli. S ostatnými spoločníkmi zmluvy o pôžičkách nerobila. Dňa 27. 5. 2009 vložil na účet žalovaného R. K. 45.000 eur, ktoré vložil v hotovosti v banke. Dohodli sa, že on osobne pôjde vložiť za všetkých spoločníkov uvedené peniaze, a to za každého po 11.250 eur. Keďže mala právo podpisovať len do výšky 100.000 Sk, rozložila to na 4 zmluvy. Prostriedky boli u konateľa O., ktorý ich dal konateľovi K.. Žiadny doklad, že prostriedky dala konateľovi O., nemá. Rovnaký režim bol aj pri pôžičke zo dňa 27. 5. 2009. Sumu 12.730 Sk vložila v hotovosti do pokladne žalovaného. Suma 11.000 eur, na ktoré poukazoval právny zástupca žalovaného, jej bola zaslaná na účet dňa 6. 12. 2009. Z uvedenej sumy bolo 1000 eur dotácia pokladne žalovaného a 10.000 eur bolo vrátených 21. 12. 2009 na bankový účet. Uvedené prostriedky jej boli poukázané preto, aby neboli použité na úhradu faktúr, nakoľko bolo potrebné zaplatiť DPH. Sumu 10.000 eur spoločnosti teda vrátila 21. 12. 2009. Dňa 2. 12. 2009 dali všetci spoločnosti po 10.000 eur. Dňa

1. 6. 2009 vložil na účet spoločnosti za všetkých spoločníkov prostriedky konateľ O., a to za každého 7500 eur, čo vyplýva aj z poznámky vo výpise z účtu. Doklad o tom, že mu prostriedky dala, nemá. Mali medzi sebou dohodu, že niekedy platil za všetkých pôžičku pán K., niekedy O.. Dňa 17. 3. 2010 poslala všetkým spoločníkom e-mailom na vedomie výsledky účtovníctva, kde boli aj zostatky na účtoch pôžičiek. Zostatky boli schválené aj na valnom zhromaždení. Zmluvy o pôžičkách vyhotovovala vtedy, keď ich účtovala. Účtovala 2 krát do týždňa. Pokiaľ účtovala v deň, keď boli prostriedky poskytnuté, vyhotovila zmluvy, ak účtovala neskôr, vyhotovila zmluvy neskôr. Zmluvy rozložila na 3300 eur preto, že keď ich účtovala, nechcela tým zaťažovať konateľa K.. Dňa 5. 6. 2009 sa každému zo spoločníkov vrátilo 9000 eur. V júli uvedené prostriedky boli opätovne vrátené žalovanému. Úroky vo výške 7 % ročne si dohodli so spoločníkmi. Platbou z 5. 6. 2009 boli zaplatené pôžičky, poskytnuté dňa 27. 5. 2009 v sume 3300 eur, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 3C/88/2010, pôžička poskytnutá 27. 5. 2009 vo výške 1350 eur, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 8C/147/2010, pôžička poskytnutá 1. 6. 2009 vo výške 150 eur, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 3C/88/2010, pôžička poskytnutá 2. 6. 2009 vo výške 1700 eur, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 8C/147/2010 a pôžička poskytnutá 2. 6. 2009 vo výške 2500 eur, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 8C/147/2010. Žiaden kľúč na započítanie uvedenej sumy nebol. Účtovne došlo k započítaniu sumy po vyplatení plnenia, k späťvzatiu žalôb v tejto časti došlo v novembri alebo decembri 2010.

Konateľ žalovaného R.. V. K. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že žalovaný bol založený za účelom výstavby chát a rodinných domov, ktorú financovali priebežne, a to zo záloh od klientov, ako aj z pôžičky z banky. Keďže bolo treba pôžičku splácať, pristupovali k tomu, že financovali platby z vlastných zdrojov. Najväčšiu časť financoval on. Prostriedky, ktoré vkladal dňa 27. 5. 2009 vo výške 45.000 eur, boli výlučne jeho. Uvedené prostriedky boli vložené za neho a nepredpokladal, že ich žalobkyňa zaúčtuje ako pôžičku. Konateľ O. mu na vklad vo výške 45.000 eur prostriedky nedal, boli to len jeho vlastné prostriedky. Suma 11.000 eur bola dňa 16. 12. 2009 prevedená na účet žalobkyne. Nevedel uviesť, prečo prostriedky na účet previedla, keďže len ona disponovala účtom. Na e-mail žalobkyne, ktorým posielala rozpis pôžičiek, jej odpísal, že výška úverov podľa jeho evidencie neseďí. Následne aj preto odvolali žalobkyňu z funkcie konateľky a požiadali ju o odovzdanie účtovníctva. Pôžičku zo dňa 31. 12. 2008 vo výške 422,55 eura nespochybnil, avšak bola vrátená. Rovnako nespochybnil pôžičku z 2. 12. 2009 vo výške 3000 eur, ktorá tiež bola vrátená. Poprel tvrdenie, že dňa 1. 6. 2009 vložil konateľ O. sumu 7500 eur za každého zo spoločníkov. Jednalo sa o jeho prostriedky, ktoré vložil ako pôžičku. Keď sa zišli spoločníci, dohodli sa, že treba peniaze a prostriedky poskytnúť. Účtovníčkou firmy bola žalobkyňa.

Konateľ žalovaného Q. B. O. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že si pamätá, že vložili nejaký začiatkový vklad, a pokiaľ niekto posielal niečo zo svojho účtu, tak sa to pridelo uvedenej osobe. Výška pôžičiek závisela od toho, kto v tej chvíli mal voľné peniaze. Na začiatku sa urobilo niekoľko zmlúv, potom sa už zmluvy nerobili, bolo to na základe dôvery. Nestalo sa, že by niekto vložil peniaze za iného spoločníka. Stalo sa, že ak niektorý zo spoločníkov nemal peniaze, vložil on viac. Počítal s tým, že sa to napísalo na správnu osobu. Nikdy nevkladal do spoločnosti peniaze, ktoré by mu dal iný spoločník. Nestalo sa, že by niektorý zo spoločníkov mu dal peniaze, aby ich vložil na účet spoločnosti. Nepamätal si, že by on niekedy dal niektorému zo spoločníkov peniaze, aby ich vložil na účet spoločnosti. Ak vložil peniaze R.. K., jedná sa o jeho peniaze. Nepamätal si, že by dal sumu 11.250 eur, nakoľko nikdy v hotovosti také peniaze nemal. Ak vložil peniaze na účet spoločnosti dňa 1. 6. 2009, tak to boli jeho peniaze. Platba vo výške 30.000 eur je platbou z jeho účtu, ktorú vkladal za seba. Účtovnú závierku za rok 2010 podpísal, nakoľko vychádzal z toho, že sa pracuje na báze dôvery. K predloženým e-mailovým správam sa nevedel bližšie vyjadriť. Poukázal na to, že je to len časť korešpondencie a spochybnil uvedený dôkaz.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj výsluchom svedkyne F. Z. a listinnými dôkazmi, a to zmluvami o pôžičkách zo dňa 27. 5. 2009, 31. 12. 2008, 2. 12. 2009 a 1. 6. 2009, príjmovým pokladničným dokladom číslo P 0023, výpismi z účtu žalovaného zo obdobia od 19. 5. 2009 do 29. 5. 2009, od 1. 12. 2009 do 3. 12. 2009, od 14. 12. 2009 do 31. 12. 2009, od 1. 6. 2009 do 4. 6. 2009, zápisnicami z valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 7. 6. 2010, zo dňa 3. 7. 2010, e-mailovou komunikáciou medzi žalobkyňou a konateľmi žalovaného, výpismi z vnútorných účtov žalovaného, e-mailovou komunikáciou medzi žalobkyňou, resp. jej právnym zástupcom a žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom, vrátane príloh k uvedenej komunikácii, súvahou žalovaného k 31. 12. 2010, vrátane výkazu ziskov a strát a poznámok k účtovej závierke, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3C/88/2010 a 8C/147/2010, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvy o pôžičkách nasledovne:

- dňa 27. 5. 2009, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 3.300 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do 30. 11. 2009, spolu s dohodnutým úrokom vo výške 7 % ročne,
- dňa 27. 5. 2009, vo výške 3.300 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť, spolu s dohodnutým úrokom vo výške 7 % ročne do 30. 11. 2009,
- dňa 31. 12. 2008 vo výške 12.730 Sk, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokom vo výške 7 % ročne do 31. 12. 2008,
- dňa 2. 12. 2009 vo výške 3.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutým úrokom vo výške 7 % ročne do 31. 5. 2010,
- dňa 1. 6. 2009 vo výške 3.300 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutým úrokom vo výške 7 % ročne do 1. 6. 2009.

Z príjmového pokladničného dokladu číslo P 0023 mal súd preukázaný vklad pôžičky žalobkyňou v hotovosti do pokladne žalovaného vo výške 12.730 Sk dňa 31. 12. 2008.

Dňa 27. 5. 2009 bol vykonaný vklad na účet žalovaného vo výške 45.000 eur, s poznámkou R.. V. K.. Dňa 2. 12. 2009 bol vykonaný vklad na účet žalovaného žalobkyňou, ako pôžička, vo výške 10.000 eur. Dňa 16. 12. 2009 bolo vyplatené žalovaným žalobkyňi 11.000 eur. Dňa 21. 12. 2009 bolo vložené žalobkyňou na účet žalovaného 10.000 eur. Dňa 1. 6. 2009 bol vykonaný vklad na účet žalovaného vo výške 30.000 eur Q. B. O. s poznámkou „part of the loan of 105.000 eur from the 4 owners“.

Podľa bodu 2. písm. a) zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 7. 6. 2010 bola žalobkyňa odvolaná z funkcie konateľky žalovaného. Podľa bodu 5. uvedenej zápisnice bola schválená ročná účtovná závierka žalovaného za rok 2009 a schválené použitie zisku na krytie strán minulých období. Podľa bodu 6. písm. a) zápisnice valné zhromaždenie schválilo, aby žalobkyňa naďalej vykonávala účtovníctvo žalovaného. Podľa bodu 6. písm. e) zápisnice bola predmetom rokovania kontrola uznesenia z posledného valného zhromaždenia, a to pôžičky od spoločníkov, pričom žalobkyňa sa vyjadrila, že použila prostriedky na úhrady žalobcu a valné zhromaždenie rozhodlo, že žalobkyňa pošle prehľad dohodnutej pôžičky do 14 dní od konania valného zhromaždenia.

Podľa bodu 4. zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 3. 7. 2010 bolo uložené valným zhromaždením žalobkyňi vykonanie mimoriadnej účtovnej závierky ku dňu 30. 6. 2010 a odovzdanie všetkých účtovných dokladov a firemnej dokumentácie najneskôr do 15. 7. 2010.

Súd sa oboznámil aj s e-mailovou komunikáciou medzi Q. B. O. a žalobkyňou zo dňa 1. 6. 2009, taktiež s e-mailovou komunikáciou, ktorá bola zaslaná žalobkyňou ostatným spoločníkom žalovaného dňa 17. 3. 2010, ktorej prílohou boli výsledky hospodárenia za rok 2009.

Podľa prehľadu obrátov na účtoch žalovaného zo dňa 17. 3. 2010 predstavoval zostatok pôžičky žalobkyne žalovanému, vedenej na účte 365001, sumu 38.398,56 eura.

Podľa saldo konta za účtovný rok 2009 zo dňa 10. 8. 2010 číslo 365001, t. j. žalobkyne, bola žalobkyňi 5. 6. 2009 vrátená pôžička vo výške 9.000 eur a v priebehu roku 2009 poskytnutá žalobkyňou pôžička v celkovej výške 46.976 eur, a to dňa 12. 1. 2009 vo výške 900 eur, 16. 1. 2009 vo výške 326 eur, 27. 5. 2009 vo výške 11.250 eur, 1. 6. 2009 vo výške 7.500 eur, 2. 6. 2009 vo výške 5.000 eur a 2.500 eur, 23. 6. 2009 vo výške 500 eur, 9. 7. 2009 vo výške 9.000 eur a 2. 12. 2009 vo výške 10.000 eur.

Podľa saldo konta pôžičiek za rok 2009 bola dňa 27. 5. 2009 zaúčtovaná pôžička, poskytnutá aj od ostatných spoločníkov, t. j. od R.. K., S. K. a Q. B. O., vo výške u každého 11.250 eur a dňa 1. 6. 2009 u každého zo spoločníkov vo výške 7.500 eur.

V súvahe žalovaného k 31. 12. 2010 sú evidované záväzky voči spoločníkom za bežné účtovné obdobie vo výške 110.836 eur.

Súd sa oboznámil aj s e-mailovou komunikáciou medzi žalobkyňou, jej právnym zástupcom, Q. B. O., resp. právnym zástupcom žalovaného, predmetom ktorej boli návrhy na mimosúdne riešenie súdneho sporu. Taktiež sa súd oboznámil s e-mailovou komunikáciou medzi právnym zástupcom žalobkyne a

právnym zástupcom žalovaného v priebehu súdneho konania, ktorej predmetom boli návrhy o urovaní vzájomných záväzkov. Súčasne žalobkyňa predložila aj návrhy dohôd o mimosúdnom riešení sporu, a to dohodu o vyporiadaní dlhov a uznanie dlhu dlžníka, v zmysle ktorej mal žalovaný uznať čo do dôvodu aj výšky svoj dlh voči žalobkyni z titulu nevrátených pôžičiek, uvedených v zmluve, vo výške 38.958,56 eura, dohodnutých úrokov vo výške 3.576 eur, úrokov z omeškania vo výške 2.907 eur a trov konania a žalovaný ako dlžník mal previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, špecifikovanej v zmluve, na žalobkyňu. Taktiež predložila žalobkyňa návrh kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou, predmetom ktorej mal byť pozemok v kat. území B., parc. č. KN-C 1663/5, ktorého kúpna cena mala byť dojednaná vo výške 38.958,56 eura a mala byť uhradená formou zápočtu vzájomných pohľadávok zmluvných strán, pričom zo strany žalobkyne ako predávajúcej sa malo jednať o pohľadávky voči žalovanému z titulu zmlúv o pôžičkách. Žalobkyňa predložila aj návrh zmluvy o prevode obchodného podielu, v zmysle ktorej malo dôjsť k prevodu obchodného podielu zo žalobkyne ako prevádzajúcej na nadobúdateľov R.. V. K., S. K. a Q. B. O., a to každému za odplatu vo výške 1 euro.

Svedkyňa F. Z., účtovníčka žalovaného, pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že účtovníctvo pre žalovaného vykonáva na základe zmluvy. Vo februári alebo v marci roku 2010 jej bolo ponúknuté zo strany žalovaného robiť mu účtovníctvo. Konatelia žalovaného požiadali o predĺženie lehoty na podanie daňového priznania za rok 2010 a požiadali ju o prekontrolovanie všetkých pôžičiek. Uvedené vykonala podľa toho, ako jej boli predložené bankové výpisy. Osobne sa so žalobkyňou nikdy nestretla, účtovníctvo prebrala od konateľov O. a K.. Pripustila, že konatelia žalovaného ju oslovili v roku 2011, keďže prvé daňové priznanie pre žalovaného zabezpečovala v r. 2011 za rok 2010. Zistila, že každá pôžička, t. j. každý vklad na bankový výpis, bol rozúčtovaný na 4 spoločníkov. Len pôžičky z 3. 5. a 26. 7. 2010, ktoré boli vložené do pokladne a bankový vklad z 2. 12. 2009, boli výlučne vložené R.. N.. So závermi oboznámila konateľov žalovaného. Následne jej prikázali, aby preúčtovala pôžičky na správnu mieru, t. j. podľa postupov účtovania, podľa ktorých sa pôžičky účtujú na toho, kto ich vložil. V účtovej závierke, súvahe, sú v položke „záväzky voči spoločníkom“ záväzky z pôžičiek uvedené voči všetkým spoločníkom jednou sumou. Stav pôžičiek, poskytnutý žalobkyňou žalovanému k 31. 10. 2011, je 12.708,56 eura a úroky 209,04 eura. V roku 2010 bola poskytnutá pôžička vo výške 560 eur, v roku 2011 pôžičky poskytnuté neboli. Žalobkyňa poskytla, podľa bankových výpisov, aj podľa pokladničných dokladov, pôžičku dňa 12. 1. 2009 bankou 900 eur, 16. 1. 2009 bankou 326 eur, 23. 6. 2009 bankou 500 eur, 9. 7. 2009 bankou 9000 eur a 2. 12. 2009 bankou 10.000 eur, pričom 5. 6. 2009 jej bolo vrátených 9000 eur, ktoré z celkovej výšky záväzku odpočítala.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3C/88/2010, mal súd preukázané, že žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu dňa 23. 6. 2010, domáhala voči žalobcovi zaplata 3.300 eur spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 27. 5. 2009 do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.300 eur od 1. 12. 2009 do zaplata právnym dôvodom vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 27. 5. 2009 vo výške 3.300 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť najneskôr do 30. 11. 2009. Uznesením zo dňa 28. 10. 2009, č. k. 3C/89/2010-15, bolo konanie vedené pod sp. zn. 3C/89/2010, v ktorom sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému, žalobou podanou dňa 23. 6. 2010, zaplata 900 eur spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 1. 6. 2009 do zaplata a úrokov z omeškania 9 % ročne od 11. 12. 2009 do zaplata, právnym dôvodom vrátenia pôžičky poskytnutej na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 1. 6. 2009, spojené na spoločné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 3C/88/2010. Podaním, doručeným súdu dňa 25. 11. 2010, zobrala žalobkyňa žalobu v časti o zaplata 3.450 eur späť z dôvodu, že žalovaný jej predmetnú sumu dňa 5. 6. 2009 zaplatil.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8C/147/2010, súd zistil, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala zaplata sumy 1.350 eur spolu s úrokom vo výške 7 % ročne od 27. 5. 2009 a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 12. 2009 právnym dôvodom vrátenia pôžičky poskytnutej dňa 27. 5. 2009 vo výške 1.350 eur. Na spoločné konanie s uvedeným konaním boli spojené konania vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/144/2010, 8C/145/2010 a 8C/146/2010, uzneseniami zo dňa 28. 8. 2010, č. k. 8C/144/2010-11, 8C/145/2010-11 a 8C/146/2010-11. Podaním, doručeným súdu dňa 25. 11. 2010, žalobkyňa zobrala žalobu v časti o zaplata 5.550 eur späť z dôvodu, že žalovaný jej uvedenú sumu dňa 5. 6. 2009 zaplatil.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa 658 ods. 1. Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba S.Ó. H. Z. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, vyhovel, nakoľko v uvedenej časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke, ako zmluva reálnej povahy, vyžaduje pre svoj vznik dohodu zmluvných strán o jej podstatných náležitostiach ako aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 31. 12. 2008 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa poskytla, a to zložením v hotovosti do pokladne žalovaného, žalovanému pôžičku vo výške 12.730 Sk, t. j. 422,55 eura. Poskytnutie uvedenej pôžičky medzi účastníkmi konania nebolo sporné. Spornou bola skutočnosť vrátenia pôžičky žalobkyni. Žalovaný tvrdil, že uvedená pôžička bola vrátená žalobkyni dňa 16. 12. 2009, čo preukazoval výpisom z účtu, podľa ktorého bola dňa 16. 12. 2009 žalobkyni poukázaná suma vo výške 11.000 eur, v ktorej mala byť zahrnutá aj vrátená pôžička. Žalobkyňa však tvrdila, pričom uvedená skutočnosť bola aj preukázaná z výpisu z účtu žalovaného, že dňa 21. 12. 2009 uvedenú sumu, s výnimkou 1.000 eur, ktoré predstavovali dotáciu pokladne žalovaného, žalovanému vrátila. Z vykonaného dokazovania nebolo pritom preukázané, že by žalobkyňa dňa 21. 12. 2009, teda v deň poukážania sumy 10.000 eur žalovanému, mala poskytnúť žalovanému nejakú pôžičku. Uvedená skutočnosť nevyplývala ani z výpovede svedkyne F. Z., účtovníčky žalovaného. Súd mal preto preukázané tvrdenie žalobkyne o účele poskytnutia sumy vo výške 11.000 eur dňa 16. 12. 2009, ako aj o jej následnom vrátení na účet žalovaného dňa 21. 12. 2009. Nakoľko medzi účastníkmi konania nebolo sporné poskytnutie pôžičky žalobkyňou žalovanému dňa 31. 12. 2008 vo výške 422,55 eura, pričom žalovaný neunesol dôkazné bremeno, ktoré zaťažuje v časti tvrdení o vrátení pôžičky dlžníka, súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyni uvedenú pôžičku. Medzi účastníkmi nebolo sporné ani poskytnutie pôžičky žalobkyňou žalovanému dňa 2. 12. 2009 vo výške 3.000 eur. Poskytnutie uvedenej pôžičky bolo preukázané aj výpisom z účtu žalovaného, ako aj výpoveďou svedkyne F. Z.. Žalovaný sa v uvedenej časti podanej žaloby bránil tým, že pôžičku žalobkyni dňa 16. 12. 2009 vrátil. Žalovaný z rovnakých dôvodov, ako už bolo vyššie uvedené pri pôžičke poskytnutej žalobkyňou dňa 31. 12. 2008, neunesol dôkazné bremeno v časti tvrdení o vrátení pôžičky žalobkyni, preto súd priznal žalobkyni právo na vrátenie pôžičky poskytnutej vo výške 3.000 eur dňa 2. 12. 2009.

Súd priznal žalobkyni aj dohodnutý úrok z poskytnutých pôžičiek, a to vo výške 7 % ročne, pričom výška dojednaného úroku z poskytnutých pôžičiek nebola medzi účastníkmi sporná a bola preukázaná aj predloženými listinnými dôkazmi, zmluvami o pôžičkách. Súd však priznal žalobkyni právo na zaplatenie úroku len za obdobie do splatnosti pôžičky, nakoľko dojednané úroky sú splatné najneskôr spolu so samotnou istinou, preto patria len za obdobie do splatnosti pôžičky. Súd preto priznal žalobkyni právo na úroky z pôžičky poskytnutej dňa 31. 12. 2008 od 31. 12. 2008 do dojednanej splatnosti uvedenej pôžičky, t. j. do 30. 6. 2009 a z pôžičky poskytnutej dňa 2. 12. 2009 od 2. 12. 2009 do dojednanej lehoty splatnosti, t. j. do 31. 5. 2010 a vo zvyšnej časti uplatnených zmluvných úrokov žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, vzniklo žalobkyni právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške ustanovenej občianskoprávnymi predpismi, tak, ako si to uplatnila v žalobe, t. j. vo výške 9 % ročne, počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti pôžičiek, t. j. pri pôžičke poskytnutej dňa 31. 12. 2008 od 1. 7. 2009 a pri pôžičke poskytnutej dňa 2. 12. 2009 od 1. 6. 2010.

Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v časti preukázania poskytnutia pôžičky žalovanému dňa 27. 5. 2009 vo výške 3.300 eur a 3.300 eur a dňa 1. 6. 2009 vo výške 3.300 eur. Žalobkyňa preukazovala poskytnutie pôžičky uzatvorenými zmluvami o pôžičkách, ktoré však uzatvorila tak na strane veriteľa, ako aj na strane dlžníka, ako konateľka žalovaného. Zo žalovaným predložených listinných dôkazov, a to z výpisov z účtu žalovaného, však vyplynulo, že dňa 27. 5. 2009 bola na účet žalovaného poukázaná suma vo výške 45.000 eur R.. V. K., jedným zo spoločníkov žalovaného. Žalobkyňa síce tvrdila, že uvedená suma predstavovala pôžičku vloženú R.. K. za všetkých 4 spoločníkov, avšak svoje tvrdenia nepreukázala relevantnými dôkazmi. Naopak, R.. K. vo svojej výpovedi poprel uvedené tvrdenia žalobkyne a uviedol, že sumu 45.000 eur vložil na účet žalovaného ako pôžičku vo svojom mene, sám za seba. Jeho tvrdenie potvrdil aj ďalší zo spoločníkov žalovaného, Q. B. O., ktorý uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by niektorý zo spoločníkov vkladal určitú sumu aj za ostatných spoločníkov ako pôžičku. Rovnako neunesla žalobkyňa dôkazné bremeno ani v časti tvrdení o poskytnutí pôžičky dňa 1. 6. 2009. Žalobkyňa svoje tvrdenia preukazovala len zmluvou o pôžičke, ktorú podpísala tak v mene dlžníka, ako aj veriteľa. Z výpisu z účtu žalovaného však vyplynulo, že dňa 1. 6. 2009 bola vložená na účet žalovaného pôžička od spoločníka Q. B. O.. Napriek tomu, že žalobkyňa tvrdila, že uvedená pôžička predstavovala pôžičku za všetkých 4 spoločníkov, svoje tvrdenie nepreukázala. Naopak, spoločník Q. B. O. vo svojej výpovedi uviedol, že pokiaľ uvedenú pôžičku poskytol žalovanému, jednalo sa o pôžičku vloženú v jeho mene. Nemal vedomosť, že by niekedy niektorý zo spoločníkov mu dal prostriedky na to, aby ich vložil na účet spoločnosti v jeho mene. Pokiaľ prostriedky na pôžičku žalovanému vkladal, jednalo sa o prostriedky, ktoré vkladal vo svojom mene. Nakoľko žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala poskytnutie pôžičiek žalovanému dňa 27. 5. 2009 a 1. 6. 2009, prihladajúc ku skutočnosti, že zmluva o pôžičke je zmluvným záväzkom reálnym, teda na svoj vznik vyžaduje aj skutočné poskytnutie peňažných prostriedkov dlžníkovi, súd žalobu v uvedenej časti, t. j. o zaplatenie 9.900 eur s príslušenstvom zamietol. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na podporu svojich tvrdení o poskytnutí pôžičky na e-mailovú komunikáciu medzi ňou, resp. jej právnym zástupcom a právnym zástupcom žalovaného, je potrebné uviesť, že je nepochybné, že obidvaja účastníci sa snažili v priebehu súdneho konania o mimosúdne riešenie sporu. V rámci uvedeného mimosúdneho riešenia sporu boli navrhované postupy, aj návrhy dohôd o vysporiadaní dlhov, pričom v uvedených návrhoch dohôd je konštatovaná existencia pôžičky žalobkyne voči žalovanému v celkovej výške 38.958,56 eura. Jednalo sa však len o návrhy na uzavretie príslušných zmlúv, k uzavretiu ktorých nedošlo. Uvedená e-mailová komunikácia nebola spôsobilá preukázať, prihladajúc ku všetkým vykonaným dôkazom, poskytnutie tých pôžičiek žalobkyňou, vo vzťahu ku ktorým bola žaloba zamietnutá.

Súd rozhodol, že ďalšie, právnym zástupcom žalobkyne navrhované dôkazy, a to listinným dôkazom - účtovníctvom žalovaného a opätovným vypočutím konateľa žalovaného R.. K., nevykoná, nakoľko doposiaľ zistený skutkový stav bol dostatočný pre rozhodnutie vo veci a uvedené dôkazy by nemali vplyv na rozhodnutie. Relevantné časti z účtovníctva žalovaného boli vykonané ako listinné dôkazy na súdnom pojednávaní, pričom žalobkyňa ani netvrdila, že by sa v účtovníctve žalovaného nachádzali ďalšie dôkazy, ktoré by preukázali reálne poskytnutie peňažných prostriedkov ako pôžičky v prospech žalovaného. Taktiež nebol dôvod na opätovné vypočutie konateľa žalovaného R.. K. za účelom dôvodu rozúčtovania pôžičiek na všetkých spoločníkov. Dôvod preúčtovania pôžičiek na spoločníkov bol riadne vysvetlený svedkyňou F. Z., ktorá popísala, akým spôsobom, a z akého dôvodu boli poskytnuté pôžičky v účtovníctve preúčtované na jednotlivých spoločníkov, a to v súlade s postupmi účtovania, podľa ktorých sa pôžičky účtujú na tú osobu, ktorá ich poskytla.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením si súd vyhradil rozhodnutie o trovách konania na samostatné rozhodnutie, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uvedené rozhodnutie bolo odôvodnene väčším počtom uplatnených nárokov, ktorým bolo sčasti vyhovené a v časti boli zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.